म. ग्रं. सं. ठाणे
विषय काव्य
सं. नं. …

ळी-मेळ्यांतील

ऐतिहासिक गाणीं.

3678

कवि–दादाभाई.

पब्लिशरः–दाजीबा गणपत जाधव, टेंभी, ठाणें.

…ंद येसू शेडगे, निर्णयसागर प्रेस,
…, कोलभाट लेन, मुंबई.

सन १९२८.

REFBK-0003714
REFBK-0003714

मेळ्यांतील कार्यकारी-मंडळी.

अध्यक्ष.

रा. रा. मारुती शिवराम तनपुरे.

उपाध्यक्ष.

रा. रा. दाजीबा गणपतराव जाधव.

मंत्री.

रा. रा. शंकर नारायण यादव.

,, ,, कृष्णाजी बाळाजी जाधव.

रा. रा. शंकर पुरुषोत्तम भोईर.

,, ,, गोपाळ सोनु पोवार.

कॅप्टन.

रा. रा. तुकाराम गोपाळ भोईर.

दा. क्र. ५०१८
REFBK-0003714

ठाणें येथील

मावळी मेळ्याचीं ऐतिहासिक गाणीं.

वर्ष चवथें.

१ पद. (चाल–मारा तनमा मनसा.)

नमूनि गणपती, नमूं सरस्वती, नमूं या शिवरायासी ॥ ध्रु० ॥ करूं देशकार्य, नमूं गणराय ॥ वंदन करूं या त्यासी ॥ नमूनि गणपती० ॥ १ ॥ विघ्न निवारिता, तो सुखकारिता ॥ प्रथम वंदुं या त्यासी ॥ नमूनि गणपती० ॥ २ ॥

२ पद. (होईं विजयी तूं रंभे.)

आला आला तानाजी मावळा । उदयभानु भ्याला शेलारमामाला ॥ ध्रु० ॥ कंक येसाजी, प्रभू बाजी, नेताजी । म्हणती धन्य शिवाजी । भेटूं त्याला ॥ आला० ॥ १ ॥ आम्ही मावळे गडी, शिवाजीचे संवगडी । राजा करूं रायगडीं । शिव बाला ॥ आला० ॥ २ ॥

३ पद. (चाल–नाचे गाय प्यारी.)

ध्याऊं, गाऊं, शिवाच्या गुणाला ॥ ध्रु० ॥ स्वातंत्र्याचा पूर्ण शशी ॥ वंदन त्या शिवरायासी ॥ राष्ट्रवीर तानाजीला । प्राणप्रिय जाहला नमूं या, शिवाला, वीराला, बाजी प्रभूला ॥ गोब्राह्मणपालक जो, वंदूं या तयाला ॥ १ ॥

४ पद. (चाल–घट छांडो सांवरिया भरूं घगरी.)

संगें घेऊनि मावळ्यांचा मेळा । आले तानाजी वीर येसाजी ॥ ध्रु० ॥ देशभक्तांचा हा मेळा । दांडपट्टा हातीं घेउनी भाला ॥ संगें० ॥ १ ॥ रक्षूं म्हणती महाराष्ट्राला । चला भगवा झेंडा लावूं रायगडाला ॥ संगें० ॥ २ ॥

५. पद (चाल–बँडची.)

मिळोनि मावळे गडी । घेऊं घोंगडी, चला सिंहगडीं, जाऊं रायगडीं होऊं संवगडी शिवाजीचे ॥ ध्रु० ॥ शिवाजी आमुचा गुरू । त्यासी नमन करूं, उद्धरूं याSSSSSS ॥ मिळोनि० ॥ १ ॥

६ लावणी.

आम्ही शिवबाचे शूर वीर। हातीं घेउनियां समशेर ॥ जाऊं चला० ॥ मायभूमी हांक देई, जाऊं चला सर्वेही ॥ शिवबाच्या स्वर्गी जाई, प्रबळ झाली यवनशाही ॥ आम्हीं देशासाठीं लढणार ॥ हातीं घेउनियां समशेर ॥ जाऊं चला० ॥ १ ॥ हिंदूधर्म लया जाई, ऐसें वर्तती यवन सर्वेही ॥ राष्ट्रवीर म्हणतां तुम्ही ॥ लक्ष लावा स्वधर्मीं ॥ आम्ही धर्मासाठीं मरणार। हातीं घेउनियां समशेर ॥ जाऊं चला० ॥ २ ॥

७ लावणी. (चाल–असा रामाच्या राज्याचा न्याई.)

शिवबाला सांगे जिजामाई ॥ कोंडाणा किल्ला तूं घेई ॥ ध्रु० ॥ शिवाजीनें केला विचार, मिळविले मावळे वीर, स्वारी करूया कोंडाण्यावर, गड झालाच पाहिजे सर, अशी बोलते मातुश्री आई ॥ कोंडाणा० ॥ १ ॥ तानाजी बोले शिवबाला, तुम्ही नका जाऊं लढाईला, संगें घेतों मी सूर्याजीला, मामा बी येतों म्हणाला, जर कां दगा झाला तुह्मां कांहीं ॥ कोण राखिल मराठेशाही ॥ शिवबाला० ॥ २ ॥ संगें घेऊन मावळे लोकांला, तानाजी गडापाशीं गेला, तों रस्ताच उमगना त्याला, त्या गांवचा नाईक वश केला, तुला गांव इनाम देऊं पाहीं ॥ रस्ता आह्मासी दाऊन देई ॥ शिवबाला० ॥ ३ ॥ तानाजी म्हणे मामाला, घोरपड लावावी गडाला, ती धरीचना गडाला, मामा म्हणे अपशकुन झाला, धांव म्हणती भवानी माई ॥ घोरपड गडावरती जाई ॥ शिवबाला० ॥ ४ ॥ मग सांगे सूर्याजीला, तूं जाई कल्याण-दरवाजाला, आम्हीं चढुन जाऊं गडाला, तेथून इशारा देऊं तुला, ताना करितो तुझ्या-साठीं घाई ॥ धन्य धन्य पतिव्रता बाई ॥ शिवबाला० ॥ ५ ॥ फौजेसहित गडावर गेला, खूण केली सूर्याजीला, उदयभानू लढूं लागला, त्यांत तानाजी पडला, अशा पतिव्रतेच्या पायीं ॥ तानाजी स्वर्गाला जाई ॥ शिवबाला० ॥ ६ ॥ मामा बोले उदयभानुला, सूड घेऊं दे भाच्याचा मला, पहिल्या दमांत उदयभानू मेला, मोंगलाचा धीर खचला, मोंगल सैन्यें मेलीं ठाय ठायीं ॥ त्यांची गणतिच करवत नाहीं ॥ शिवबाला० ॥ ७ ॥ ही बातमी कळली शिवबाला, तो पळत गडावर आला, गड आला परी सिंह गेला, म्हणुन म्हणती सिंहगड त्याला, आतां बुडाली मराठेशाही ॥ मावळ्यांचा दाता कोणी नाहीं ॥ शिवबाला० ॥ ८ ॥

७ गण.

गणराया, आम्ही मावळे लागतों पायां ॥ देई बुद्धि तुझे गुण गाया, गणराया, भक्ता या, बा मोरया ॥ ध्रु० ॥ गण० ॥ मंगलमूर्ती गौरीहरा तूं गणेशा ॥ विघ्ननाशका, गजानना तूं रक्षिं महाराष्ट्र देशा ॥ वंदन करुनी तुजसी आम्ही, लागुं देशकार्या ॥ राष्ट्रकार्यीं शिवराया, रक्षिलें त्वां मोरया ॥ गणराया आम्ही० ॥

८ वसईचा पोवाडा.

शाहू छत्रपती महाराज त्यांचे पेशवे चालविती राज ॥ पहा त्या बाजीरावाचें तेज शरण येती परकी राज ॥ ध्रु० ॥ मर्द बाजीराव वीर, संगें मल्हारी होळकर, शिंदे दाभाडे पोवार, मावळे सरदार, शूर बहाद्दर, चल० जी० जी०॥ स्वारी करूनी माळव्यांत, परतले बाजी शहर पुण्यांत, फिरंग्यांनीं केली बहु मात, वसई प्रांतांत ॥ फिरंग्याला चढला माज, हिंदुधर्म बुडेल आज, असून मराठ्यांचें राज, शाहू महाराज राखा लाज, चल० जी० जी० ॥ २ ॥ हिंदुधर्माचा छळ मांडिला, ही बातमी कळली पेशव्याला ॥ चिमणाजी आप्पा शूर भला सांगे बंधूला ॥ संगें द्यावे शूर वीर, चालून जातों मी वसईवर, किल्ला करून येतों सर, हाच निर्धार आहे बेहेत्तर, मेलों तर, चल० जी० जी० ॥३॥ आप्पानें पण हा केला, जमवुनी सरदार लोकांला ॥ मल्हाररावाशीं हुकुम दिला, जावें ठाण्याला ॥ मर्द मल्हारी होळकर, स्वारी करतो ठाण्यावर, किल्ला केला त्यानें सर, मारले सरदार, पेद्रू वीर, चल० जी० जी० ॥ ४ ॥ छापे घालीत फिरंग्यांवरी, चालला हिंदु पुत्र मल्हारी ॥ फौजेसहित आप्पाची स्वारी, आली वज्रेश्वरीं ॥ आप्पानें नवस केला, वज्रेश्वरीभवानीला, यश येऊं दे आम्हांला, मारूं वैऱ्याला, फिरंग्याला चल० जी० जी० ॥ ५ ॥ श्रीमंतांची चालली स्वारी, ओवाळिती नगरच्या नारी ॥ आले हिंदुधर्माचे कैवारी, रावमल्हारी ॥ मराठ्यांचें सैन्य फार, करिती फिरंगी विचार, म्हणती मराठ्यांचे वीर, किल्ला सर आम्ही करणार, चल० जी० जी० ॥ ६ ॥ युद्ध चाललें घनघोर, फिरंगी करिती तोफेचा मार ॥ कामा आले मराठे वीर, पडला विचार ॥ चिमणाजी रणधीर, म्हणे ऐका हो सरदार, किल्ला नाहीं झाला सर, उडवा शीर, किल्ल्यावर, चल० जी० जी०॥ ७ ॥ श्रीमंतांचा पाहुनी निर्धार, बोलती मराठे सरदार ॥

किल्ला केल्याविना सर, नाहीं फिरणार ॥ किल्ल्यामध्यें गुप्त हेर, गेले खंडूजी मानकर, पांचकळशी-अंजुरकर, होउनी सुतार भेदी वीर, चल०जी०जी०॥८॥ सुरुंग लाविती शिंदे राणोजी, दर्यासारंग आंग्रे मानाजी ॥ हल्ले करित चाले चिमणाजी, शूर रणगाजी ॥ लढाईचा पाहुनी रंग, शिंदे उडविती सुरंग, तट झाला असे दुभंग कठिण प्रसंग, म्हणती फिरंग, चल० जी० जी० ॥९॥ पळूं लागलें फिरंगी सैन्य, सरदारपत्नी रूपलावण्य ॥ आप्पानें करूनी सन्मान, केली पाठवण ॥ ब्राह्मण-ब्राह्मणेतर सरदार, एक होउनी झाले स्वार, घेऊन धर्माचा कैवार, तेचि खरे राष्ट्रवीर, चल० जी० जी० ॥ १० ॥ छत्रपती शाहू शिवाच्या वेळीं, भेद आपसांत नव्हता मुळीं ॥ मोडा आपसांतील दुफळी, या विनाशकाळीं ॥ बुडाली मराठे पेशवाई, आत-झाली नोकरशाही, मावळे लागताती पायीं, मोडुनी दुही, आठवा शिवशाही, चल० जी० जी० ॥ ११ ॥

९ पद. (चाल–राधा प्यारी दे ढारो.)

रायगडीं जाऊं चला शिवराया वंदूं चला ॥ ध्रु० ॥ वैशाख द्वितीयेला पुढिल सालीं जाऊं चला ॥ रायगडीं० ॥ १ ॥ तीन शतकें पूर्ण होती राव शिवाजीला ॥ रायगडीं०,॥ २ ॥ पहा देशभक्तिची ध्वजा । हरघडी चल ॥ रायगडीं० ॥ ३ ॥ स्मरूनी मायभूमिला आठवा त्या शिवाला । वंदूं शिवां समाधीला ॥ रायगडीं ॥ ४ ॥

१० पद. (चाल–बँडची.)

आला मावळ्यांचा मेळा । हातीं घेउनीयां भाला । वंदुनी गजान-नाला । करूं नमन हिंदभूला ॥ १ ॥ आम्हीं हिंदपुत्र सारे । एक होऊं या रे । देह देशकार्यीं वहा रे । शिवशाही स्मरा रे ॥ २ ॥

११ पद. (चाल–गर्भा.)

धर्मपालक होते शिवराज । आम्ही हिंदु म्हणवितों आज ॥ ध्रु० ॥ मिळवोनी मावळा । स्वधर्म राखिला। धन्य जिजाईपुत्र शिवराज ॥ आम्ही०॥ देशासाठीं ऐक्य करा हिंदभूमि उद्धरा। स्मरा हिंद सुपुत्र शिवराज ॥ आम्ही० ॥

१२ गण. (चाल–भो इंदुवदन अरविंदनयन.)

वंदुं गजानना । मूषकवाहना । भवदुःखहरणा। देवा ॥ ध्रु० ॥ येई गौरी-सुता । रक्षि तूं भारता। हाचि आम्हां वर द्यावा ॥ तुजविण भारता । कोणी नसे त्राता । स्वातंत्र्याचा देई ठेवा ॥ १ ॥ वंदुं गजानना० ॥

दो. भा. ... शाखा ...

१३ लावणी.

अफझुलखानाचा वध.

महाप्रतापी हा शिवराई । त्याला अफझुल धरतो कायी ॥ ध्रु० ॥ हिंदभूला त्राता कोणी नाहीं । पाहुनी कष्टी होई जिजामाई ॥ तीनें नवसिली देवी शिवाई । अवतार शिवाचा शिवराई ॥ त्याला० ॥ १ ॥ ज्याचे संवगडी मावळे वीर । त्यानें जावळी प्रांत केला सर । विजापुरीं पडला विचार । ज्याला प्रसन्न भवानी माई ॥ त्याला० ॥ २ ॥ विजापुरीं लाविला पण । तो उभा राही अफजुलखान । म्हणे जीवंत आणीन धरून । खान करितो मोठी बढाई ॥ त्याला० ॥ ३ ॥ पण करूनी खान निघाला । तो आला तुळजापुराला । त्यानें छळिलें भवानी मातेला । भवानीचा भक्त शिवराई ॥ त्याला० ॥ ४ ॥ खान तळ देई भीमातिरीं । मनिंचा हेतु लुटावी पंढरी । भक्तलोक म्हणती धांव श्रीहरी । जिथें भक्तांची माउली विठाई ॥ तिथं ॥ ५ ॥ झाले गांवचे लोक एकत्र । तेव्हां नव्हता 'भटाळलेला' मंत्र । ब्राह्मण मराठे मिळुनी सर्वत्र । ज्यांनीं खान पळविला पाहीं ॥ त्याला० ॥६॥ खान चालला किल्ले घेइत । आला पुण्याहुनी वाईत । सह्याद्रिस पाहुनि झाला भयभीत । रायगडीं रहातो शिवराई ॥ त्याला० ॥ ७ ॥ खानानें वकिल धाडिला । पंत तुम्ही वशकरा शिवाजीला । शिवाजीनें, धर्म शिकविला पंताला । आमची धर्मासाठीं लढाई ॥ त्याला० ॥ ८॥ पंत म्हणे शिवरायाला । आम्ही लागतों तुमच्या सेवेला । खानाला घेउनि येतो मी भेटीला । असे धर्मांचे नेते 'भटभाई' । मानिती वंद्य शिवराई ॥ महा० ॥ ॥ ९ ॥ कृष्णाजीनें भुलविला खान । शिवाजी येतो तुम्हां शरण । घ्यावा कार्यभाग साधून । ह्याला दुसरा उपाय कांहीं नाहीं ॥ त्याला० ॥ १० ॥ पंत सांगे अफजुलखानाला । चला जाऊं प्रतापगडाला । जीवंत धरा तुम्ही शिवाजीला । संगें घ्यावा एक शिपाई ॥ त्याला० ॥ ११ ॥ मोरोपंत नेताजी पालकर । यांनीं यावें घांटमाथ्यावर । प्रतापगडीं भेट होणार । आम्हांसंगें तानाजी सवाई । तिथं अफजुल करतो कायी ॥ महा० ॥ १२ ॥ भेटूं लागले शिवाजीखान । खान धरितो शिवाची मान । असा दगा करी जेव्हां खान । वाघनखानें घेतला त्याचा प्राण । असा प्रतापी तो शिवराई ॥ त्याला० ॥ १३ ॥ मराठ्यांचें दैवत ब्राह्मण गाई । हा मंत्र जपुनि शिवराई । त्यानें स्थापिली मराठेशाही । तेव्हां नव्हतीं मतें बारभाई । आम्हीं हिंदपुत्र एक भाई ॥ महाप्रतापी हा शिवराई ॥ १४ ॥

१४ लावणी. (चल–नांचूं नाचूं पोरा.)

जाऊं जाऊं चला राखूं हिंदुधर्म आपुला । परकियांचा घाला ॥ धर्मावरी आला, चला जाऊन भेटूं शिवबाला ॥ ध्रु० ॥ जाऊं जाऊं ॥ १ ॥ बाजी प्रभु भला म्हणतो मी मावळा । सर्व मिळून राखूं गोब्राह्मणांला ॥ जाऊं जाऊं० ॥ २ ॥ ब्राह्मण-ब्राह्मणेतर, आपसांत करिती वैर । आठवा बाजीराव पहिला ॥ जाऊं जाऊं० ॥ ३ ॥ राव शिवाजीच्या, धर्म पालकाच्या आठवा तयाच्या गुणाला ॥ जाऊं जाऊं० ॥ ४ ॥

१५ लावणी. (चाल–बाळी ग बाळी.)

तो तानाजी, प्रभूवीर बाजी, स्वातंत्र्यवीर जगीं गाजती । स्वातंत्र्याचा भगवा झेंडा । रायगडावरी लाविती ॥ तो तानाजी० ॥ १ ॥ सिद्दी जोहार, फाजलखान, शिवरायावरी धांवती । अफाट सेना घेउनि आले, तळ दिला किल्ल्याभोंवतीं ॥ तो तानाजी० ॥ २ ॥ तो प्रभू बाजी, म्हणे शिवाजी, तुम्ही करा रांगण्यावर वस्ती । पावनखिंडींत गनीम अडवीन । देईन प्राणाची आहुती ॥ तो तानाजी० ॥ ३ ॥ मायभूमीच्या स्वातंत्र्याचा, वीर नवरा तूं या जगतीं । देशरक्षणा कोणी नसे बा, तुजवीण दुसरा शिवनृपती ॥ तो तानाजी० ॥ ४ ॥ पावन खिंडींत, पावन झाली, वीर बाजीची ती कीर्ती । स्वामीकार्यीं तनमन अर्पुनि देह, ठेवि धारातिर्थीं ॥ तो तानाजी० ॥ ५ ॥ वीर बाजीच्या, तानाजीच्या, आंगीं होती बळकट शक्ती ॥ देशभक्त ते खरे शोभती, मायभूमिला सोडविती ॥ तो तानाजी० ॥ ६ ॥ तुम्ही देशभक्त व्हा, शक्ति वाढवा, शक्तिविना नाहीं भक्ती ॥ देशभक्त वीरबाजी तानाजी, लोकमान्य झाले जगतीं ॥ तो तानाजी० ॥ ७ ॥

१६ पद. (चाल–मेरा जोबनका रस लुटा.)

बोला बोला शिवाजी बोला, ज्यानें स्वदेश रक्षियला ॥ ध्रु० ॥ मायभवानी प्रसन्न होउनि, देई आशीर्वचनाला ॥ बोला बोला० ॥ १ ॥ दिल्लीपतिला तूरी देऊनि, खान अफजुल मारिला ॥ बोला बोला० ॥ २ ॥

१७ पद. (चाल–पेहरी चोली लटका मटका.)

गौरीसुता, नमूं या आतां, श्रीगणनाथा ॥ ध्रु० ॥ ऋद्धि–सिद्धींचा तूं दाता ॥ तूं हिंदभूस होसी त्राता ॥ विनवी जनता, हिंदभूला तारीं आतां ॥ १ ॥ गौरीसुता० ॥

ग्रं. क्र. 3698

१८ लावणी. (चाल–नग पलुन जाऊं तूं नारी.)

हिंदुंच्या राखिल्या लाजा ॥ आठवा शिवाजी राजा ॥ ध्रु० ॥ स्वराज्याचें बांधी तोरण ॥ बाळपणांत किल्ला तोरण ॥ घेऊनि मर्दानं ॥ सर्व मावळे एक करून ॥ स्वातंत्र्याची लाविली ध्वजा ॥ आठवा शिवाजी राजा ॥ १ ॥ रायगडीं राज्यरोहण ॥ नेमिले अष्ट प्रधान ॥ स्थापुनि सिंहासन ॥ रक्षिले गाई ब्राह्मण ॥ धन्य होई माउली जिजा ॥ आठवा शिवाजी राजा ॥ २ ॥ रामदासाची शिकवण ॥ करी धर्माचें रक्षण ॥ शत्रू मारून ॥ फेडिलें देशाचें ऋण ॥ सद्धर्मप्रवर्तक राजा ॥ आठवा शिवाजी राजा ॥ ३ ॥ मारिले देश दुश्मन ॥ हिंदुधर्माचें केलें पालन ॥ शिवरायानं ॥ ऐसें करून राजकारण ॥ झाला महाराष्ट्राचा राजा ॥ आठवा शिवाजी राजा ॥ ४ ॥

१९ लावणी. (चाल–सासऱ्या जाण्याचा बेत ठरला.)

पाहुनी हिंदभूमीची स्थिती ॥ पूर्वज स्वर्गीं आम्हां हांसती ॥ ध्रु० ॥ आठवावी पूर्वजांची देशभक्ती ॥ दुफळी करूनी कलह माजविणें आमुची ही देशभक्ती ॥ ब्राह्मण ब्राम्हणेतर भांडती ॥ पूर्वज स्वर्गीं० ॥ १ ॥ देशापायीं रक्त सांडिलें पूर्वजें भारतीं ॥ नामधारी वंशज आम्ही व्यर्थ जन्मलों भारतीं ॥ पारतंत्र्य आम्हां जगतीं ॥ पूर्वज स्वर्गीं०. ॥ २ ॥

२० पद. (चाल–दहिवालीका तोरा दिखाना.)

मावळे विरांचा मेळा ॥ आला स्वराज्यतारणा ॥ मावळे ॥ ध्रु० ॥ हातीं भाला घेउनि आला ॥ सिंहगडीं करण्या हल्ला ॥ तानाजी वीर तो धजला ॥ आला स्वराज्यतारणा ॥ १ ॥ देशशत्रु निर्दाळण करुनी ॥ मुक्त करी देशाला ॥ मावळा धन्य वीर झाला ॥ आला स्वराज्यतारणा ॥ २ ॥

२१ पद. (चाल–नार जाती पतिव्रता.)

महाराष्ट्राचा हा राणा ॥ शिवनेरीं जन्मला ॥ महाराष्ट्रा० ॥ शिवनेरीं जन्मला ॥ मिळवुनी वीर मावळा ॥ रक्षिलें गोब्राह्मणा ॥ ध्रु० ॥ महाराष्ट्रा ॥ पारतंत्र्याच्या पायीं ॥ रडे हिंद देवी धाई ॥ धन्य होई जिजामाई ॥ हालविते पाळणा ॥ महाराष्ट्रा ॥ १ ॥

२२ गण. (चाल–जय कृष्णातटवासा.)

जय जय श्री गणनाथा ॥ विनवी तुजसी हिंदजनता ॥ ध्रु० ॥ होसी तूं विघ्नहरता ॥ मुक्त करी आर्य भरता ॥ दे सुबुद्धि देशभक्ता ॥ रिद्धिसिद्धींचा तूं दाता ॥ १ ॥

२३ पद. (चाल–तुज दिधलें दुःख म्हणूनी.)

वंदन करूं या गणरायासी । देई स्वातंत्र्य मायभूमिसी ॥ ध्रु० ॥ वंदूं या शिवरायासी ॥ रामदासा सद्गुरुसी ॥ हिंदभूसी ॥ द्यावी सुबुद्धि आर्य-जनासी ॥ १ ॥

२४ पद. (चाल–आनंदाचा कंद.)

रायगडावरी भगवा झेंडा ॥ शिवरायानें लाविला ॥ ध्रु० ॥ स्वामी-भक्तिनें तानाजीनें देह सिंहगडीं ठेविला ॥ १ ॥ परधर्मी यवनी राजे ॥ छळती हिंदू धर्माला ॥ जिजाई पोटीं शिवनेरीवरी धर्मपाल शिव अवतरला ॥ २ ॥

२५ लावणी.

राव चला मुंबईला जाऊं या ॥ गणपतीउत्सव पाहण्या ॥ ध्रु० ॥ गिरगांवाची वाट ॥ गणपतीचा बहु थाट ॥ गोखल्यांचा गणपती पाहाना ॥१॥ अशा मुंबई शहरीं ॥ जावजीशेटच्या घरीं ॥ त्यांच्या गौरीचा उत्सव पाहाना ॥ २ ॥ चौपाटीवरी ॥ गर्दी होते भारी ॥ टिळकरायाचें दर्शन घ्या ना ॥ ४ ॥

२६ लावणी.

राखा मराठी बाणा ॥ आठवा शिवाजी राणा ॥ ध्रु० ॥ चाल० शिवनेरी ॥ किल्ल्यावरी जिजाईच्या उदरीं ॥ महाप्रतापी राणा ॥ आठवा शिवाजी ॥ १ ॥ बाळपणीं ॥ हिंडे रानवनीं ॥ स्वराज्याचा मुगुटमणी ॥ राखी गाई-ब्राह्मणां ॥ आठवा शिवाजी० ॥ २ ॥ स्मरा शिवाजीला ॥ वीर मावळ्यांना ॥ हिंदुधर्म ज्यांनीं राखिला ॥ नमन करूया त्यांना ॥ आठवा शिवाजी ॥ ३ ॥ जिजाई माता ॥ भवानी माता ॥ रामदास गुरु समर्था ॥ वंदन करुनी यांना ॥ आठवा शिवाजी ॥ ४ ॥

२७ लावणी.

रायगडीं नांदतो शिवराणा ॥ थरथरती यवनी सेना ॥ ध्रु० ॥ चाल० ॥ धाक पडला औरंग्याला ॥ त्यानें धाडिलें शाहिस्त्याला ॥ धरुनी आणा तुम्ही शिवाजीला ॥ संगें घेउनि अफाट सेना ॥ जी जी ॥ १ ॥ खान फौजेसहित निघाला ॥ छावणी दिली पुणें शहराला ॥ धाक पडला गांवच्या लोकांला ॥ नशिबीं भोग अमुच्या नाना ॥ जी जी ॥ २ ॥ ही बातमी

कळली शिवबाला ॥ साथिदार घेऊनि तानाजीला ॥ अपरात्रीं गेले पुण्याला ॥ आम्हीं आलों लग्न वरातीला ॥ जी जी ॥ ३ ॥ खान होता शिवाजीवाड्याला ॥ अपरात्रींचा पाहुनि हल्ला ॥ खान म्हणतो अल्ला अल्ला ॥ स्त्रीवेशानें खान पळाला ॥ जी जी ॥ ४ ॥

२८ गणस्तुति.

विघ्ननाशना, दयाघना, गजानना, करुनि कृपा, आर्यजना, रक्षिं गौरीनंदना ॥ ध्रु० ॥ १ ॥

नमन.

नमन करुं या, गणरायाला । गौरीहराला । लंबोदराला । देशामध्यें झाला सर्व अंधार । पक्षभेद वाढूं लागला फार ॥ तूंच गणराज विघ्नहरणार ॥ जी, जी, जी ॥ ध्रु० ॥ मग नमूं शिवरायाला । रामदासाला । माय भवानीला । जिजाई माता, शहाजी राजाला ॥ नरवीर मालुसऱ्यांना ॥ कंक येसाजी, बाजी प्रभूंना ॥ जी, जी, जी ॥ चाल० ॥ नेताजी पालकर, जीवा म्हाल्यांना । करूं या नमना । जी, जी । फसलकर बाजी, मोरो पंतांना । करूया नमना । जी, जी । दादोजी कोंडदेव, बाळाजी आवजींना । करूया नमना, जी, जी । सूर्याजी, शेलारमामांना करूया नमना, जी, जी । आबाजी सोनदेव, मुरारबाजींनां । करूया नमना जी, जी ॥ १ ॥ असें नमन करूनी वीरांना । हिंदपुत्रांना । मायभूमिला । शिवरायांच्या मावळ्यांना ॥ देशापायीं देउनी आपुल्या प्राणा । स्वर्गींच्या सर्व पूर्वजांना ॥ जी, जी, जी ॥ चाल० ॥ रायगडींच्या राजसिंहासना । करूया नमना, जी, जी । पंतसचीव अष्टप्रधानां । करूया जी, जी ॥ काशीच्या गागाभट्टांना । करूया नमना जी, जी । प्रतापराव गुजरांना । करूया नमना जी, जी ॥ हंबीरराव मोहित्यांना । करूया नमना जी, जी ॥ २ ॥ म्लेंच्छ आलें आमुच्या देशाला । हाहा:कार झाला । हिंदुधर्माला । हिंदुधर्म ठार होणार म्हणून शिवराय घेती अवतार ॥ आह्मी त्यांचे गुण गाणार । जी, जी, जी ॥ धर्मवीर संभाजी रायांना करूया नमना जी, जी ॥ राजाराम महाराजांना । करूया नमना जी, जी ॥ सेनापती धनाजी जाधवांना । करूया नमना जी, जी ॥ संताजी घोरपड्यांना । करूया नमना जी, जी ॥ शाहूमहाराज छत्रपतींना । करूया नमना जी, जी ॥ बाळाजी विश्वनाथ पेशव्यांना ।

करूंया नमना जी, जी ॥ ३ ॥ मग नमूं बाजीरावाला । चिमणाजी आप्पाला । नानासाहेबांना । सदाशिवभाऊ, विश्वासरावास ॥ देह ठेविती पानिपतास ॥ म्हणूनी नमन करूंया त्यांस ॥ जी, जी, जी ॥ चाल० ॥ महादजी शिंदे, मल्हाररावांना । करूंया नमना जी, जी ॥ पोवार, दाभाडे, रघुजी भोसल्यांना । करूंया नमना जी, जी ॥ सातारच्या प्रतापसिंहांना । करूंया नमना जी, जी ॥ नानासाहेब फडणविसांना । करूंया नमना जी, जी ॥ माधवराव, नानासाहेबांना । करूंया नमना जी, जी ॥ हरीभाऊ फडके, बापू गोखल्यांना । करूंया नमना जी, जी ॥ लोकमान्य देशभक्तांना । करूंया नमना जी, जी ॥ ४ ॥ नमन करूंया शूर स्त्रियांना । अहिल्याबाईला । ताई तेलिणीला । लक्ष्मीबाई राणी, भवानी तलवार ॥ रणीं तळपली नार अनिवार ॥ म्हणून आम्ही त्यांस नमन करणार । जी, जी, जी ॥ करितों विनंती आर्यजनांना । हिंदू लोकांना । देशबंधूंना । देशावर हल्ले होती अनिवार ॥ राखा तुम्ही पूर्वजांचें घरदार ॥ भांडणानें व्हाल आपसामधीं ठार ॥ जगामध्यें छीः थूः तुमची होणार । जी, जी, जी ॥ ५ ॥

REFBK-0003714
REFBK-0003714

समाप्त.

3698